

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 9 grudnia 2014 roku wnioskodawca W. H. wniósł o podział majątku wspólnego jego i uczestniczki B. W. (1) (wcześniej H.), wskazując następujące składniki majątku (po ich doprecyzowaniu w toku postępowania sądowego także w reakcji na stanowisko uczestniczki):

- 1) własność nieruchomości – lokal mieszkalny położony przy al. (...) 83 w W.;
- 2) własność udziału w nieruchomości położonej przy al. (...) 83 w W. – garażu w którym ustanowiono prawo wyłącznego korzystania z miejsca garażowego nr (...);
- 3) własność nieruchomości – lokal mieszkalny położony przy ul. (...) w W.;
- 4) własność nieruchomości – lokal mieszkalny położony przy ul. (...) w W., obciążony prawem dożywocia na rzecz L. W. (1) (matki uczestniczki);
- 5) własność nieruchomości – działki rekreacyjnej w miejscowości B.;
- 6) oszczędności w kwocie 70 000 zł pobrane przez uczestniczkę, które to żądanie zmieniono następnie w ten sposób, że wskazano, że część z w/w kwoty pozostała na rachunku uczestniczki w A. Bank (25 376 zł). Skoro więc środki na tym rachunku zostały zgłoszone do podziału odrębnie, to rozliczeniu z tego tytułu podlega kwota 44 624 zł (70 000 zł – 25 376 zł);
- 7) jednostki zgromadzone przez strony w OFE (...);
- 8) jednostki zgromadzone przez strony w (...);
- 9) środki zgromadzone przez uczestniczkę w ramach grupowego ubezpieczenia inwestycyjnego w MetLife;
- 10) środki finansowe zgromadzone przez strony na rachunkach bankowych w mBank, (...) S.A., A. Bank oraz (...) S.A.

Wnioskodawca wniósł ponadto, aby w niniejszym postępowaniu rozliczyć także nakład z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci nieruchomości w B. i lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w kwocie 12 600,77 zł.

W odpowiedzi na wniosek (i kolejnych pismach przygotowawczych) uczestniczka dodatkowo wskazała do rozliczenia następujące składniki majątkowe:

- 1) środki w kwocie 18 000 zł pochodzące ze sprzedaży przez wnioskodawcę samochodu marki C. (...);
- 2) środki w kwocie 54 370 zł przelane przez wnioskodawcę z konta w mBank na konto wspólne jego i jego obecnej żony;
- 3) kwota 151 656 zł jaką wnioskodawca wypłacił w okresie od 1 października 2012 roku do 15 lipca 2013 roku z konta w mBank, w tym m.in. kwotę 44 870 zł wypłaconą w lipcu 2013 roku.

Uczestniczka wniosła także, by w niniejszym postępowaniu rozliczyć również:

- 1) poniesioną przez nią kwotę tytułem spłaconych rat kredytu hipotecznego związanego z lokalem przy Al. (...);
- 2) poniesioną przez nią kwotę tytułem nakładu w postaci świadczeń na fundusz remontowy lokalu przy Al. (...);
- 3) nakłady z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny w postaci spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr (...) położonego w W. przy ul. (...), wymienionego w zamian za lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone przy ul. (...) w W. oraz jego zwaloryzowanie, do wartości 295 700,82 zł

Wnioskodawca zaproponował by podział majątku wspólnego małżonków nastąpił w ten sposób, by jemu przyznać nieruchomości przy al. (...) wraz z udziałem w lokalu garażowym (z obowiązkiem wydania go wnioskodawcy w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia), zaś uczestniczce pozostałe nieruchomości oraz rozliczyć oszczędności i pobrane środki finansowe, a także składki OFE i (...), przy zasądzeniu odpowiedniej spłaty na rzecz wnioskodawcy. Ewentualnie wyraził także zainteresowanie przejęciem działki w B.. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że gdy wnioskodawca opuszczał lokal przy Al. (...) (duże mieszkanie o powierzchni ponad 100m²) zamieszkiwanie tam w dalszym ciągu uczestniczki spowodowane było faktem, iż sprawowała opiekę nad ich małoletnim synem. Kolejno jednak Sąd prawomocnie ustalił miejsce zamieszkania syna stron przy ojcu, który obecnie nadal mieszka z wnioskodawcą i jego partnerką oraz jej córką w stosunkowo niewielkim mieszkaniu przy ul. (...) (ok 60m²). Powierzchnia ta jest zbyt mała jak na potrzeby rekonstruowanej rodziny. Mieszkanie przy Al. (...) powinno przypaść temu z rodziców, który sprawuje opiekę nad ich wspólnym synem. Wskazał także na swoją większą od uczestniczki zdolność finansową. Zaznaczył następnie, że nie jest możliwe, by lokal w którym ma zapewnione prawo dożywocia matka uczestniczki, mógł nie przypaść uczestniczce. Wskazał również na silne związanie uczestniczki z działką w B.. Ostatecznie wnioskodawca złożył wniosek ewentualny co do sposobu podziału majątku wspólnego, w myśl którego uczestniczce miałyby przypaść nieruchomości przy Al. (...) wraz z miejscem garażowym oraz mieszkanie przy ul. (...), zaś wnioskodawcy lokal przy ul. (...) oraz działka w B., przy zasądzeniu odpowiednich spłat na jego rzecz.

Odnosnie samochodu C. (...) wskazał, że samochód został nabyty za pieniądze pożyczone od ojca, następnie zbyty jeszcze w czasie trwania wspólności majątkowej, a uzyskane ze sprzedaży pieniądze zostały jego ojcu zwrócone.

Odnosnie rachunków bankowych wnioskodawca w zakresie rachunków, które prowadzi wspólnie z obecną partnerką, która nie wyraziła zgody na ujawnienie operacji na tym rachunku, wniósł by rozliczać jako składnik majątkowy w tym postępowaniu połowę stanu tych rachunków na dzień 5 listopada 2013 roku.

Wnioskodawca wnosil, by przy ustalaniu wartości nieruchomości przy al. (...) uwzględnić (pomniejszyć ją) wartość pozostającego do spłaty zadłużenia hipotecznego w wypadku przyznania tego składnika majątkowego jemu, zaś w wypadku przyznania tego lokalu uczestniczce wnosil, by pominąć przy ustalaniu jego wartości pozostające do spłaty obciążenie hipoteczne.

W kwestii zaliczenia do podziału środków związanych z mieszkaniem przy ul. (...) wnioskodawca wyjaśnił, że mieszkanie to zostało zakupione przez uczestniczkę tuż przed ślubem, z preferencyjnej pożyczki jaką uzyskała w pracy, a spłacane było przez nich razem, a następnie ze środków wspólnych w trakcie trwania związku małżeńskiego.

Wnioskodawca oponował ewentualnemu odroczeniu terminu spłaty dokonywanej na jego rzecz przez uczestniczkę.

Uczestniczka wносиła, by to jej przyznać w wyniku podziału majątku własność mieszkania przy Al. (...) wraz z miejscem garażowym, a także mieszkanie przy ul. (...), zaś uczestnikowi wszystkie pozostałe składniki majątkowe, wraz z zasądzeniem na jej rzecz spłaty w kwocie 57 693 zł, która uwzględnia wszelkie zgłoszone do rozliczenia nakłady. Wskazała, że to wnioskodawca ją porzucił i wyprowadził się zamieszkując z partnerką. Nadto od lat ponosi wszelkie ciężary związane z mieszkaniem przy Al. (...), w tym w całości raty kredytu hipotecznego. Zaznaczyła, że to wnioskodawca od czasu rozstania wyłącznie korzystał z działki w B. i doprowadził do jej zdewastowania. Wartość obecna działki według stanu z chwili ustania wspólności majątkowej jest wyższa, niż obecna rzeczywista wartość działki z uwagi na jej stan.

Także uczestniczka wносиła, by przy ustaleniu wartości mieszkania przy Al. (...) uwzględnić (pomniejszyć ją) wartość pozostającego do spłaty zadłużenia hipotecznego.

Odnosząc się do zgłoszonej przez wnioskodawcę kwoty 70 000 zł, wskazała że zużyła ją na utrzymanie rodziny, zaś wnioskodawca z tego samego konta pobrał środki w kwocie 45 000 zł, które pozostają w jego dyspozycji. Zakwestionowała istnienie pożyczki od ojca wnioskodawcy na zakup samochodu C. (...). Zaznaczała, że wnioskodawca ukrył środki na rachunku jego i jego obecnej żony i nie chce ujawnić ich historii.

Uczestniczka wyjaśniła następnie, że podarowała swojej teściowej I. H. 25 listopada 1999 roku spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...), a w zamian I. H. podarowała uczestnikom spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu przy ul. (...) w W. bez dopłat. Następnie strony przekształciły prawo lokatorskie przy ul. (...) we własnościowe, a spółdzielnia zaliczyła na poczet ceny wniesiony w całości przez uczestniczkę wkład w wysokości 71,15%. Wkład ten stanowił bowiem równowartość własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...), przekazanego przez uczestniczkę teściowej w zamian za prawo do lokalu przy ul. (...). Zatem uczestniczka domagała się rozliczenia kwoty 295 700,82 zł jako zwaloryzowanej do obecnej ceny mieszkania równowartości wkładu w wymiarze 71,15%.

W wypadku braku uwzględnienia roszczeń związanych z nakładami wynikającymi z mieszkania przy ul. (...), wносиła o odroczenie płatności ewentualnej spłaty o rok od daty uprawomocnienia się postanowienia.

Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika L. W. (2), jako zainteresowaną rozstrzygnięciem w sprawie, wobec ustanowionej na jej rzecz prawa dożywocia w lokalu przy ul. (...) (postanowienie k. 510).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. H. i B. W. (1) (wcześniej H.) pozostawali małżeństwem od 25 maja 1996 roku do dnia 24 kwietnia 2015 roku, kiedy uprawomocnił się wyrok orzekający rozwiązanie ich związku przez rozwód.

Na mocy orzeczenia Sądu, wcześniej ustanowiona została ich rozdzielnosc majątkowa z dniem 5 listopada 2013 roku.

Okoliczności bezsporne, a nadto kopia wyroku – k. 11, odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 541 – 541v

W chwili ustania wspólności majątkowej w skład majątku wspólnego małżonków wchodziły następujące składniki majątkowe:

1) prawo własności nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul. (...) 83 m 37, dla którego Sąd Rejonowy dla W. M. prowadzi KW nr (...) o powierzchni 109,70 m², o obecnej wartości 906 005 zł, według stanu z dnia 5 listopada 2013 roku

2) udział 10/940 w prawie własności – lokalu garażowego położonego w W. przy ul. (...) 83 m 37, dla którego Sąd Rejonowy dla W. M. prowadzi KW nr (...), z którym związane jest prawo do wyłącznego korzystania z miejsca garażowego nr (...) o obecnej wartości 20 000 zł, według stanu z dnia 5 listopada 2013 roku;

3) prawo własności nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego przy w W. ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla W. M. w W. prowadzi KW nr (...), o powierzchni 61,20m², o obecnej wartości 415 602 zł, według stanu z dnia 5 listopada 2013 roku

4) prawo własności nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla W. M. w W. prowadzi KW nr (...), obciążony prawem dożywocia na rzecz L. W. (2), o obecnej wartości 290 000 zł, według stanu z dnia 5 listopada 2013 roku, przy czym sumę tę obciąża prawo dożywocia o wartości 30 000 zł;

5) prawo własności nieruchomości – działki letniskowej o nr ewidencyjnym 907 położonej w miejscowości B., gmina B. o powierzchni 0,966 ha, o obecnej wartości 124 270 zł, według stanu z dnia 5 listopada 2013 roku

Częściowo okoliczności bezsporne, a nadto: odpisy z KW – k. 12 – 43, 44 – 47, 51 – 53, 54 – 57, 58 – 60, opinia biegłego rzeczoznawcy majątkowego – k. 324 – 357, k. 358 – 377, k. 380 – 402, ustna opinia uzupełniająca – k. 437, czas nagrania 00:03:58 – 00:50:05, transkrypcja – k. 447 – 457v, potwierdzenie aktualności operatów przez biegłego – k. 606, oświadczenia stron – k. 580 v,

6) środki zgromadzone przez W. H. na OFE (...) na dzień 5 listopada 2013 roku w wysokości (...), (...) jednostek rozrachunkowych o ówczesnej wartości 119 592,41 zł, następnie na mocy art. 23 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach

emerytalnych z dnia 6 grudnia 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1717) umorzone w wymiarze 51,5%, a więc w wysokości (...), (...) jednostek rozrachunkowych;

Dowód: informacja – k. 102

7) środki zgromadzone przez B. W. (1) na OFE (...) na dzień 5 listopada 2013 roku w wysokości (...), (...) jednostek rozrachunkowych o ówczesnej wartości 51 841,12 zł, następnie na mocy art. 23 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych z dnia 6 grudnia 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1717) umorzone w wymiarze 51,5%, a więc w wysokości 676, (...) jednostek rozrachunkowych;

Dowód: informacja – k. 261.

8) kwota 640,55 zgromadzona przez W. H. na dzień 5 listopada 2013 roku w (...);

Dowód: zaświadczenie – k. 103 – 105v.

9) środki zgromadzone w ramach grupowego ubezpieczenia inwestycyjnego na polisie nr (...) prowadzonej dla B. W. (1) w MetLife w kwocie 16 842,09 zł.

Dowód: zaświadczenie – k. 650 i k. 731.

W okresie trwania wspólności majątkowej małżonkowie korzystali z wielu rachunków bankowych.

Wspólnie korzystali z następujących rachunków bankowych:

1. w Bank (...) S.A. o nr (...), z saldem na dzień 5 listopada 2013 roku o zł;

a) z tego rachunku B. W. (1) wykonała dnia 5 września 2012 roku przelew na swój rachunek w mBank nr (...) kwoty 70 000 zł;

b) z tego rachunku W. H. wykonał dnia 11 września 2012 roku przelew na swój rachunek w mBank nr (...) kwoty 45 000 zł, a następnie jeszcze tego samego dnia przelew zwrotny na kwotę 15 000 zł.

Dowód: historia rachunku (...) S.A. – k. 64 – 68v oraz k. 105 – 200 i k. 327, płyta CD k. 327

2. W mBank o nr (...), z saldem na dzień 5 listopada 2013 roku 2,60 zł. Brak informacji czy rachunek ten został zamknięty i co się stało ze wskazaną sumą.

Dowód: historia rachunku mBank – k. 211 – 248, płyta CD – k. 326, zeznania wnioskodawcy – k. 615v – czas nagrania 00:17:49 – 00:19:53.

B. W. (1) korzystała z następujących rachunków bankowych:

1. w A. Bank (...), z saldem na dzień 5 listopada 2013 roku 25 376,61 zł. Większość obrotów na tym rachunku było związanych z wpłatą dnia 4 października 2012 roku kwotą 29 000 zł, przelaną z rachunku B. W. (1) w (...) S.A.

Dowód: wyciąg – k. 94, płyta CD – k. 320,

2. w (...) S.A. nr (...), rachunek prowadzony wspólnie z matką L. W. (2), z saldem na dzień 5 listopada 2013 roku 5 699,89 zł. Na ten rachunek dnia 5 września 2012 roku B. W. (1) przelała ze wspólnego rachunku w (...) S.A. kwotę 70 000 zł. Następnie z rachunku tego dnia 4 października 2012 roku przelano kwotę 29 000 zł na rachunek w A. Bank. Kolejno dnia 2 listopada 2012 roku wypłacono kwotę 20 000 zł, dnia 7 listopada 2012 roku kwotę 20 000 zł, przy czym dnia 10 grudnia 2012 roku doszło do jednorazowej wpłaty kwoty 20 000 zł.

Dowód: zaświadczenie – k. 305, zaświadczenie – k. 652, płyta CD – k. 308, wydruk – k. 610 – 644v, płyta CD – k. 320 dot. rachunku w A. Bank

W. H. korzystał z następujących rachunków bankowych:

1. w mBank o nr (...). Rachunek ten został założony dnia 3 września 2012 roku. Jego saldo na dzień 5 listopada 2013 roku wynosiło 6,55 zł. Na rachunek ten wpłynęła kwota (po częściowym transferze zwrotnym) 30 000 zł z rachunku wspólnego w (...) S.A. Na ten rachunek wpływały też później liczne wpłaty, w tym z tytułu wynagrodzenia W. H. (np. dnia 10 grudnia 2012 roku, czy 11 stycznia 2013 roku w kwotach po 19 354,05 zł i podobne kwoty do marca 2013 roku). Dnia 15 lipca 2013 roku W. H. wykonał przelew z tego rachunku na swój rachunek w mBank nr (...) kwoty 44 870 zł. W dalszym okresie następowały już niewielkie obroty na rachunku. Obecnie ten rachunek został przez W. H. zamknięty, a kwota 6,55 zł pobrana.

Dowód: historia rachunku – k. 201 – 210v, płyta CD – k. 326, zeznania wnioskodawcy – k. 615, czas nagrania 00:06:04 – 00:08:11.

2. w mBank o nr (...). Rachunek ten prowadzi wraz z A. D.. Jego saldo na dzień 5 listopada 2013 roku wynosiło 2 477,34 zł.

Dowód: saldo rachunku – k. 249, zaświadczenie k. 323

3. w mBank o nr (...). Rachunek ten prowadzi wraz z żoną A. D.. Jego saldo na dzień 5 listopada 2013 roku wynosiło 42 035,36 zł.

Dowód: saldo rachunku – k. 250, zaświadczenie k. 323

W okresie od marca 2013 roku do listopada 2013 roku W. H. nie pracował. Utrzymywał siebie i swoją rodzinę z oszczędności oraz zarobków żony.

Dowód: zeznania wnioskodawcy – k. 615v – czas nagrania 00:10:55 – 00:14:55.

W okresie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej W. H. zakupił samochód marki C. (...) dnia 24 listopada 2012 roku za kwotę 21 000 zł. Samochód ten został zbyty dnia 14 lipca 2014 roku za kwotę 18 000 zł.

Dowód: faktura – k. 251, faktura – k. 252

Powództwo L. W. (2) przeciwko W. H. o rozwiązanie umowy dożywocia zostało prawomocnie oddalone.

Okoliczność bezsporna.

W okresie od 1 listopada 2013 roku do 6 marca 2018 roku B. W. (1) spłaciła na rzecz Banku (...) S.A. kwotę 97 085,64 zł tytułem rat kredytu hipotecznego związanego z lokalem mieszkalnym położonym przy Al. (...) w W.. Kolejno w okresie od 1 kwietnia 2018 roku do 10 grudnia 2018 roku spłaciła dodatkowo 15 676,12 zł oraz w styczniu kwotę 1 820 zł. Łącznie 114 581,76 zł.

Dowód: zaświadczenie – k. 614, zaświadczenie – k. 728, potwierdzenie wpłaty – k. 732 oraz k. 615, 646 – 649, 709 – 710, zeznania wnioskodawcy – k. 616, czas nagrania 00:26:50 – 00:27:43, zeznania uczestniczki – k. 618v, czas nagrania 01:38:51 – 01:41:52.

Na dzień 11 grudnia 2018 roku zadłużenie hipoteczne w związku z kredytem dotyczącym mieszkania przy Al. (...) pozostałe do spłaty wynosiło 54 475,54 CHF, czyli wg. kursu średniego NBP z tego dnia 206 985,26 zł.

Dowód: zaświadczenie – k. 728.

Za listopad i grudzień 2013 roku B. W. (1) zapłaciła łącznie kwotę 100,72 zł z tytułu naliczeń na fundusz remontowy związany z lokalem mieszkalnym przy Al. (...). Za kolejne lata począwszy od 2014 roku do 31 sierpnia 2018 roku zapłaciła łączną kwotę 10 059,20 zł. Kolejno w okresie od 1 września 2018 roku do 9 stycznia 2019 roku wpłaciła kwoty po 1 040,05 zł miesięcznie tj. 5 200,25 zł. Łącznie 15 360,17 zł.

Dowód: zaświadczenie za rok 2013 – k. 292, zaświadczenie k. 729, zaświadczenie – k. 730, zeznania wnioskodawcy – k. 616, czas nagrania 00:28:07 – 00:30:23, zeznania uczestniczki – k. 618v, czas nagrania 01:47:03 – 01:47:20, zaświadczenie – k. 730.

W okresie od ustanowienia rozdzielności majątkowej do sierpnia 2018 roku B. W. (1) zapłaciła tytułem podatku od nieruchomości związanego z lokalem przy Al. (...) kwotę 1 555 zł

Dowód : zaświadczenie – k. 659,

Za okres od listopada 2013 roku do sierpnia 2018 roku W. H. dokonał wpłat na fundusz remontowy związany z mieszkaniem przy ul. (...) w kwocie 4 072,96 zł, podatek gruntowy za nieruchomość przy ul. (...) w kwocie 388,20 zł, opłaty roczne z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) w kwocie 5 499,61 zł oraz podatek gruntowy od nieruchomości w B. w kwocie 2 640 zł. Łącznie 12 600,77 zł

Dowód : zaświadczenie – k. 625, potwierdzenie przelewów – k. 626 – 6 i k. 640 – 645, decyzje – k. 629637, zaświadczenie – k. 639

W. H. posiada oszczędności w kwocie 130 000 zł oraz limitem kredytowym na kwotę 45 000 zł na wypadek konieczności dokonania spłaty B. W. (1). Obecnie wraz z żoną mają łączny dochód około 8 500 zł miesięcznie.

Dowód: printscreen ze strony banku – k. 529, zeznania wnioskodawcy – k. 616v, czas nagrania 00:40:05 – 00:43:22.

W. H. mieszka obecnie wraz z żoną, jej 12 letnią córką oraz synem (21 lat) ze związku z B. W. (1). Zajął mieszkanie przy ul. (...). Syn studiuje i pracuje. Przez pierwsze 5 miesięcy po rozstaniu syn stron mieszkał z B. W. (1), a W. H. zobowiązany był łożyć na jego rzecz do rąk matki alimenty. Następnie syn zamieszkał z W. H., a alimentami została obciążona B. W. (1).

Okoliczności bezsporne

B. W. (1) zajęła mieszkanie przy Al. (...). Początkowo mieszkała w nim z synem, później sama, a następnie z córką z poprzedniego związku.

Okoliczności bezsporne.

W związku z rozstaniem z W. H. leczyła się na tle psychicznym. Miała zaburzenia lękowe. Jest emocjonalnie związana z tym mieszkaniem. Mieszkanie przy ul. (...) jest na parterze z kratami w oknach. B. W. (1) uważa, że nie mogłaby w nim mieszkać, gdyby jej przypadło musiałaby je sprzedać, gdyż źle się by w nim czuła.

Dowód: zeznania uczestniczki – k. 619, czas nagrania 01:59:18 – 02:02:03.

B. W. (2) obecnie nie pracuje na stałe, prowadzi rozmowy na temat rozpoczęcia pracy. Utrzymuje się z prac dorywczych. Prowadzi gospodarstwo domowe wraz z córką, która ma stałe zatrudnienie i zarobki w wysokości około 3 000 zł. Wspiera także finansowo swoją matkę L. W. (2), ponosząc na jej rzecz koszt opiekunki średnio około 500 zł miesięcznie, leki 120 zł miesięcznie, środki higieny około 200 zł miesięcznie. Miesięcznie ponosi także koszty związane z utrzymaniem mieszkania przy Al. (...) w kwocie około 800 zł, do tego prąd i gaz. Ponosi również comiesięczne raty kredytu w wysokości około 1 800 zł. Razem z córką ponoszą także opłaty związane z mieszkaniem przy ul. (...) w W.. Córka B. W. (1) wyraża wolę wsparcia jej przy dokonywaniu ewentualnych spłat, nawet przy zaciągnięciu kredytu na ten cel. Córka B. W. (1) posiada zdolności kredytową na poziomie 300 000 zł

Dowód : zeznania uczestniczki – k. 620 – 620v, czas nagrania 02:32:32 – 02:50:43, k. 734, czas nagrania 00:55:18 – 01:08:16.

Powyższy stan faktyczny został ustalony przede wszystkim w oparciu o niesporne, lub niezaprzeczone twierdzenia stron (art. 229 i 230 k.p.c.) oraz dokumenty złożone do akt sprawy. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem przytoczonych w ustaleniach stanu faktycznego dokumentów, ich autentyczność i rzetelność w sporządzeniu nie budziła także zastrzeżeń Sądu. W sprawie nie były także kwestionowane informacje zawarte na nadsyłanych przez instytucje finansowe płytach CD.

Jedynie zastrzeżenia jakie zostały zgłoszone, dotyczyły mocy dowodowej wydruków przedłożonych przez wnioskodawcę dotyczących obrotów na rachunku prowadzonym wspólnie dla niego i jego obecnej żony (k. 591 – 599) zgłoszonych na okoliczność wykazania sposobu zużycia kwoty 44 780 zł stanowiącej element majątku wspólnego stron, przelanej na ten rachunek dnia 15 lipca 2013 roku. Sąd podzielił podnoszone w tym zakresie zastrzeżenia uczestniczki. Nie mógł być bowiem wiarygodnym dowodem w sprawie wydruk, nawet nie sygnowany logo banku, zawierający w istocie jedynie wyliczenie selektywnie wybranych transakcji. Wobec jednoznacznych zastrzeżeń co do wiarygodności i mocy dowodowej tego zestawienia, zgłoszonego przez uczestniczkę, treści płynące z tego wydruku musiały podlegać pominięciu.

Analizując kolejno pojawiające się wnioski dowodowe uczestniczki o dopuszczenie dowodów z dokumentów, w tym na terminach rozpraw, które były planowane jako ostatnie, co skutkowało koniecznością ich odraczenia, Sąd ostatecznie zezwolił na ich złożenie i przeprowadził z nich dowód. Nie może budzić wątpliwości kwestia wniosków dowodowych nowo powstałych, a więc dotyczących zdarzeń jakie zaistniały już po upływie zakreślonego przez Sąd terminu (informacje o dokonywanych spłatach długów majątku wspólnego). Co się zaś tyczy późnego składania wniosków dowodowych, które obiektywnie były dostępne już na wcześniejszych etapach postępowania, to prawdą jest, że w sprawie kilkakrotnie na strony nakładane było zobowiązanie do przedstawienia wszelkich twierdzeń i wniosków dowodowych pod rygorem ich pominięcia, a uczestniczka tych rygorów nie dochowała. Wyjaśniając tę kwestię wskazać należy w pierwszej kolejności, iż sprawy o podział majątku wspólnego różnią się swoją specyfiką od spraw rozpoznawanych w trybie procesowym. Tym samym art. 207 § 6 i 7 i 217 § 2 k.p.c. stosowane muszą być odpowiednio, z uwzględnieniem tej specyfiki. Zaznaczyć tu należy chociażby kwestię, iż Sąd z urzędu ustala w tym postępowaniu skład i wartość majątku wspólnego, a więc i tych jego części, które zostały zabrane przez którąkolwiek ze stron, lub przeniesione na ich majątki osobiste (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). W sytuacji więc w której pomimo nałożonych na stronę rygorów, jeszcze przed zamknięciem rozprawy okaże się, że istnieją jeszcze jakieś elementy majątku wspólnego, Sąd zobligowany jest tę kwestię zbadać z urzędu. Po wtóre Sąd w okolicznościach analizowanej sprawy miał także na względzie wyjaśnienia uczestniczki co do jej złego stanu zdrowia psychicznego w toku postępowania (zaświadczenie – k. 520, 548, 565, 585, 611 – 613, 624), co skutkowało czasowym pełnym wykluczeniem możliwości jej udziału w postępowaniu, a szerzej, ograniczeniem możliwości pełnego zaangażowania się w gromadzenie materiału dowodowego w sprawie.

Odnosząc się do zaś wartości nieruchomości przyjętych do podziału Sąd oparł się w tym zakresie w głównej mierze na niespornych stanowiskach stron, wspartych merytorycznie przeprowadzonymi w sprawie dowodami z opinii biegłego.

Strony zgodnie ostatecznie przyjęły, że wartość mieszkania przy ul. (...) to 320 000 zł (wnioskodawca – k. 523, uczestniczka – k. 439). Wnioskodawca wskazał, iż wartość prawa dożywocia na rzecz L. W. (2) to 30 000 zł, a uczestniczka, pomimo kilkakrotnego zobowiązania Sądu do ustosunkowania się do tej kwestii, zdania nie wyraziła. Bazując więc na wskazaniach doświadczenia życiowego oraz brak stanowiska uczestniczki, Sąd ostatecznie zaakceptował podawaną przez wnioskodawcę wartość prawa dożywocia obciążającego nieruchomość.

Sąd uznał jako pełnoprawny materiał dowodowy opinie biegłego rzeczoznawcy majątkowego A. P.. Wnioskodawca opinii tych nie kwestionował. Zarzuty do opinii zgłosiła uczestniczka. W ocenie Sądu, w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie dnia 20 września 2016 roku (k. 437), biegły ustosunkował się w sposób wyczerpujący do zgłaszanych zastrzeżeń i logicznie wyjaśnił założenia przyjętych ocen. Należy przy tym mieć na względzie, że opinia

została złożona w formie operatu szacunkowego, zgodnie z wymaganiami stawianymi tego typu dokumentom. Jednocześnie, w wypadku kwestionowania poprawności sporządzenia operatu z punktu widzenia prawidłowego zastosowania wiadomości specjalnych posiadanych przez biegłego, strony mogły skorzystać z trybu przewidzianego w art. 157 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 115, poz. 741) ze zm. tj. zgłosić wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii organizacji rzeczoznawców majątkowych. Sąd zaś z urzędu żadnych nieprawidłowości w opinii biegłego nie dostrzegł.

Sąd nie uznał za przydatne dla rozstrzygnięcia dowodów z dokumentów w postaci aktu notarialnego (k. 569 – 570) oraz umów i zaświadczeń dotyczących praw do lokali przy ul. (...) (k. 571 – 577). Roszczenie uczestniczki o rozliczenie w niniejszym postępowaniu nakładu związanego z przeniesieniem własności lokalu przy ul. (...) na teściową, musiało podlegać bowiem oddaleniu a limine. W sprawie o podział majątku wspólnego małżonków nie mogą być bowiem badane, co do zasady, roszczenia wobec osób trzecich. Stan faktyczny w tym zakresie kształtuje się zaś w ten sposób, że uczestniczka darowała swojej teściowej nieruchomości, ta zaś darowała małżonkom do majątku wspólnego spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu. Nie może tu być więc mowy o nakładzie z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny. Jest jedynie świadczenie jednego z małżonków na rzecz osoby trzeciej i w żaden sposób formalnie i prawnie nie powiązane świadczenie osoby trzeciej na rzecz majątku wspólnego małżonków.

Oddaleniu podlegał także wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z zaświadczenia administratora wspólnoty (k. 608), jako nieprzydatny dla rozstrzygnięcia wobec braku jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej wnioskodawcy w ślad za twierdzeniem, że uczestniczka może podnajmować mieszkanie przy Al. (...). Skoro uczestniczka temu twierdzeniu zaprzeczyła, okoliczność tę należało uznać za nieudowodnioną (k. 617 – czas nagrania 00:52:56 – 00:57:35).

Sąd pominął także przy ustalaniu stanu faktycznego dowody z dokumentów w postaci umów ubezpieczenia mieszkań – k. 651, 660 – 676, jako że wnioskodawca zakwestionował okoliczność by z dokumentów tych wynikało, czy opłaty te zostały uiszczone i kto je poniósł (k. 677v. czas nagrania 00:15:10 – 00:17:38). Uczestniczka dalszej inicjatywy dowodowej w tym przedmiocie nie zgłosiła. Nie jest przy tym wykluczone, że opłaty te zostały dokonane ze środków pochodzących z majątku wspólnego, ewentualnie ze środków córki uczestniczki.

Pominięciu podlegały także dokumenty w postaci zestawienia wpłat dokonywanych w związku z mieszkaniem przy ul. (...) (k. 653 – 658). Uczestniczka wprost bowiem wskazała, że opłaty te ponosiła jej córka (k. 677v – 678, czas nagrania 00:17:38 – 00:22:00). Nie był to więc nakład z jej majątku osobistego na majątek wspólny.

Sąd oddalił także ponawiany przez uczestniczkę wniosek o zwrócenie się do Banków o udzielenie informacji o rachunkach wnioskodawcy. Wniosek ten został bowiem już wcześniej zrealizowany (k. 295), a wnioskowane informacje zostały nadesłane. Co się zaś tyczy podnoszonego przez uczestniczkę przelewu z rachunku o nr (...) w wysokości 10 580,32 zł (k. 682) wnioskodawca wyjaśnił co się działo z tymi środkami, które przelewane były na lokaty i następnie zwracane (k. 714 – 724). Operacje te miały przy tym miejsce jeszcze w 2010 i 2011 roku, kiedy strony zgodnie funkcjonowały. Ostatecznie z rachunku tego dnia 25 kwietnia 2012 roku wypłacono prawie wszystkie środki tj. 100 000 zł na lokatę nr (...), którą następnie dnia 5 września zlikwidowano, dokonując wypłaty kwoty 100 312,15 zł na rachunek wspólny stron w (...) S.A., z którego to rachunku uczestniczka wypłaciła sumę 70 000 zł, a uczestnik 30 000 zł (historia w/w rachunków – k. 327).

Odnosząc się zaś do dowodu z zeznań stron Sąd uznał go za podstawę ustaleń faktycznych jedynie częściowo – tj. w takim zakresie w jakim zeznania te były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, ewentualnie w zakresie w jakim opisywane fakty nie zostały zakwestionowane przez stronę przeciwną. W szczególności Sąd nie dokonywał ustaleń w oparciu o ten dowód w zakresie wyjaśnień wnioskodawcy co do sposobu rozdysponowania kwot jakie zostały przelane z rachunku wspólnego stron na rachunek prowadzony przez niego z jego obecną żoną, a które miałyby uwiarygadniać przedłożone zestawienie wydatków z tego konta (k. 591 – 599). Sam wnioskodawca potwierdził bowiem, iż to zestawienie jest selektywne – nie ujawnia ani wpływów ani wydatków na jego obecną żonę i córkę (k. 617, czas nagrania 01:05:21 - 01:05:39). Kolejno zaś nie był w stanie wyjaśnić z czym

związany jest chociażby wydatek w kwocie 2 350 zł na rzecz Centrum (...) w K., skoro ani on ani syn w tym okresie nie mieli podobnych dolegliwości.

Zeznania uczestniczki, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, opisanym w części ustaleń stanu faktycznego Sąd uznał za wiarygodne. W szczególności zeznania te pozostawały istotne dla oceny jej sytuacji majątkowej oraz emocjonalnego związania z mieszkaniem przy Al. (...) oraz trudności psychicznych na tle rozstania z wnioskodawcą i jej spodziewanych niedogodności w korzystaniu z mieszkania przy ul. (...).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 684 k.p.c., który ma odpowiednie zastosowanie poprzez art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku, skład i wartość majątku podlegającego podziałowi ustala Sąd. Wartość tych składników ustala się według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej i według cen obowiązujących w chwili zamknięcia rozprawy.

Co do zasady przedmiotowy wniosek o podział majątku wspólnego byłych małżonków był zasadny i zasługiwał na uwzględnienie, albowiem w okolicznościach niniejszej sprawy niespornym jest, iż wspólność majątkowa W. H. i B. W. (1) (ówcześnie H.) ustala z dniem 5 listopada 2013 roku, zgodnie z prawomocnym orzeczeniem Sądu o ustanowieniu rozdzielnosci małżeńskiej z tą datą.

Zważyć należy, że wskutek ustania wspólności ustawowej dotychczasowa wspólność majątkowa ulega przekształceniu we wspólność podobną do wspólności majątku spadkowego (art. 1035 k.c.) i zbliżoną do współwłasności rzeczy w częściach ułamkowych. Jest to wspólność określonej masy majątkowej należącej do małżonków lub ich następców prawnych. Obejmuje ona jedynie aktywa wchodzące w skład majątku objętego wspólnością ustawową, nie obejmuje zaś długów obciążających ten majątek. Przedmiotem tej wspólności są zarówno poszczególne przedmioty majątkowe, jak i masa majątkowa, w skład której wchodzi te przedmioty - rzeczy ruchome i nieruchome oraz wszelkie inne przedmioty majątkowe (ściśle mówiąc prawa przysługujące do nich), jak również inne prawa oraz roszczenia, które wchodziły w skład majątku objętego wspólnością ustawową. Od chwili ustania wspólności ustawowej małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym (art. 43 § 1), przy czym w razie spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 43 § 2 k.r. i o. istnieje możliwość innego ukształtowania tych udziałów.

Podkreślić trzeba, że w zakresie podziału majątku wspólnego po ustaniu wspólności ustawowej, który nie został w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym uregulowany ani wyczerpująco, ani samodzielnie poza sprawami uregulowanymi w artykułach 43 i 45 k.r. i o., na podstawie art. 46 k.r. i o. przepis ten nakazuje do podziału majątku wspólnego odpowiednio stosować przepisy o dziale spadku, tzn. art. 1035, 1037-1046, 1070 i 1079 k.c. Przepisy te także nie regulują dziale spadku wyczerpująco i samodzielnie, lecz art. 1035 i 1070 k.c. odsyłają co do kwestii w nich nieuregulowanych do przepisów o zniesieniu współwłasności w częściach ułamkowych, tzn. art. 210-221 k.c., które do dziale spadku stosuje się odpowiednio.

Stosownie do art. 567 § 1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi.

Na podstawie art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku, tj. art. 680-689 k.p.c., z których wynika m.in., że rozliczeniu w niniejszym postępowaniu podlegają także roszczenia związane ze spłaconymi przez każdego z byłych małżonków długów związanych z majątkiem wspólnym.

Aby dokonać podziału majątku wspólnego, sąd przede wszystkim musi - jako przesłankę podziału - ustalić skład i wartość dzielonego majątku (art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c.).

Dla rozstrzygnięć w sprawie o podział majątku wspólnego decydujące znaczenie mają okoliczności istniejące w chwili podziału tego majątku (w chwili zamknięcia rozprawy - art. 316 § 1 k.p.c.), a nie w chwili ustania wspólności ustawowej

lub w chwili faktycznego ustania pożycia między małżonkami. Dlatego przy wyborze sposobu podziału majątku wspólnego Sąd winien zastosować taki, który będzie najlepiej odpowiadał usprawiedliwionym interesom każdego z małżonków (v. postanowienie SN z dnia 27 sierpnia 1979 r., III CKN 137/79, OSNCP 1980, nr 2, poz. 33).

Podział majątku wspólnego obejmuje tylko aktywa, co jest konsekwencją przyjętej przez kodeks rodzinny i opiekuńczy koncepcji majątku wspólnego. Nie podlegają podziałowi zatem długi.

Dalej zauważyć należy, iż ustalenie wartości poszczególnych składników majątku dorobkowego następuje według stanu na chwilę ustania wspólności ustawowej, ale według cen aktualnych.

Nadto na podstawie art. 45 k.r. i. o każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy Sąd uznał, że w skład majątku wspólnego o wartości 1 909 571,64 zł wchodzi składniki majątkowe wskazane w punkcie I. sentencji.

Od razu w tym miejscu wyjaśnić należy, że Sąd nie doliczał do wartości majątku wspólnego zgromadzonych przez strony jednostek uczestnictwa w OFE. Jak wynika bowiem z treści art. 126 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych z dnia 28 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 139, poz. 934 ze zm.) Jeżeli małżeństwo członka otwartego funduszu uległo rozwiązaniu przez rozwód lub zostało unieważnione, środki zgromadzone na rachunku członka funduszu, przypadające byłemu współmałżonkowi w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków, są przekazywane w ramach wypłaty transferowej na rachunek byłego współmałżonka w otwartym funduszu. Tym samym nie dochodzi tu do przekazania określonej kwoty pieniędzy, a jedynie transferu środków między rachunkami byłych małżonków (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt V CSK 323/15, publ. w Legalis online). Skoro zaś składki wpłacane do funduszu oraz otrzymane wypłaty transferowe są przeliczane na jednostki rozrachunkowe (art. 99 ust. 1 w/w ustawy), w ocenie Sądu podział środków zgromadzonych przez strony powinien być dokonany poprzez wzajemny transfer połowy jednostek rozrachunkowych każdej ze stron, nie zaś transfer połowy zgromadzonej na dzień 5 listopada 2013 roku kwoty pieniężnej odpowiadającej ilości zgromadzonych jednostek rozrachunkowych na ten dzień. Jednocześnie, dokonując wskazań co do zakresu transferu jednostek uczestnictwa Sąd uwzględnił skutek wynikający z art. 23 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych z dnia 6 grudnia 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1717), na mocy którego doszło do umorzenia 51,5% środków zgromadzonych na tych rachunkach. W konsekwencji Sąd dokonał podziału tego składnika majątkowego w ten sposób, by połowę zgromadzonych przez wnioskodawcę na dzień 5 listopada 2013 roku jednostek uczestnictwa, po umorzeniu ich 51,5%, przekazać uczestniczce ((...), (...) $48,5\% / 2 = 779$, (...)), a połowę jednostek zgromadzonych przez uczestniczkę przekazać wnioskodawcy ((...), (...) $48,5\% / 2 = 338$, (...)).

Wartość nieruchomości była ostatecznie bezsporna (pkt I. ppkt 1 – 5). Ostatecznie Sąd przyjął przy tym, iż właściwym będzie ustalenie wartości nieruchomości przy Al. (...) bez uwzględniania (pomniejszania) wartości pozostałego do spłaty kredytu hipotecznego. W tym względzie Sąd przychyliła się w całości do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 54/16 oraz w postanowieniu z dnia 14 marca 2017 r., sygn. II CZ 161/16 (oba dostępne w L. O.). Argumentację w nich zawartą poszerzył także Rzecznik Praw Obywatelskich w stanowisku do zagadnienia prawnego będącego przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt III CZP 21/18 (pogląd dostępny na stronie: (...)) Sąd w składzie niniejszym podziela przedstawione w powyższych publikacjach wywody, co do braku podstawy prawnej dla uwzględniania przy dzieleniu majątku wspólnego pasywów, że kredyt hipoteczny nie wpływa na cenę rynkową nieruchomości, że przyznanie nieruchomości jednemu z małżonków nie ma żadnego wpływu na decyzję wierzyciela co do zwolnienia drugiego z małżonków, pozostającego jednak wciąż dłużnikiem osobistym, z długu, zaś ewentualny regres świadczeń

które wierzyciel wyegzekwowałby od dłużnika osobistego, jest możliwy do uzyskania od byłego małżonka któremu przypadła nieruchomości wobec faktu, iż pozostają wciąż dłużnikami solidarnymi. Art. 618 § 3 k.p.c. nie stoi więc tym żądaniom regresowym na przeszkodzie. Trafnie podnosi się tu też argument, iż jeżeli już mówić by o obciążeniach prawnorzeczowych, które mogłyby być odliczone od wartości nieruchomości, to trzeba by wskazać na wartość ustanowionej hipoteki, nie zaś jedynie części kredytu pozostającego do spłaty. Dalej rozważenia wymagałoby, czy w wypadku kredytów denominowanych do walut obcych, odliczenie to powinno nastąpić w walucie kredytu czy też w złotych. Jednocześnie mając na uwadze zmienne elementy kredytu jak chociażby stopy procentowe czy kurs waluty, kwota w chwili zamknięcia rozprawy pozostająca do spłaty może różnić się od kwoty, jaka rzeczywiście zostanie na końcu spłacona. Te wszystkie argumenty, w ocenie Sądu wykluczały możliwość pomniejszenia wartości nieruchomości o kwotę pozostającego do spłaty kredytu hipotecznego. Na powyższe stanowisko nie mogła też mieć wpływu okoliczność, że strony zgodnie wnosiły, by uwzględnić tu wartość kredytu. Jak wskazał bowiem Sąd Najwyższy w przywoływanym już orzeczeniu w sprawie o sygn. akt I CSK 54/16, decydując się na sądowy podział majątku wspólnego, małżonkowie muszą liczyć się z konsekwencjami regulacji tego postępowania przez obowiązujące normy prawa materialnego i procesowego, czego egzemplifikacją jest sposób rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Przechodząc do ustaleń dotyczących kolejnych składników majątku wspólnego Sąd stwierdził, że nie była w sprawie także sporna wartość środków wnioskodawcy na (...) (pkt I. ppkt 8) oraz uczestniczki na rachunku ubezpieczeniowo – inwestycyjnym (pkt I ppkt 9). Strony nie podnosiły twierdzeń, by środki te mogły być gromadzone poza okresem trwania wspólności majątkowej. Niesporna była także kwota 2,60 zł na rachunku w mBank o nr (...) prowadzonym dla stron wspólnie (pkt I. ppkt 10). Żadna ze stron nie miała jednakże wiedzy co się z tą kwotą stało, wnioskodawca zaś wskazał, że prawdopodobnie kwota ta uległa pobraniu przez bank za prowadzenie rachunku. Sąd nie dzielił więc tym składnikiem majątkowym. Jako majątek wspólny Sąd uznał także środki w wysokości 25 376,61 zł zgromadzone na rachunku w A. Bank (...) będące w posiadaniu uczestniczki (pkt I. ppkt 11). Wszelkie obroty na tym rachunku były związane z kwotą 29 000 zł jaką uczestniczka przelała na ten rachunek dnia 4 października 2012 roku ze swojego rachunku w (...) S.A. Suma ta stanowiła więc część kwoty 70 000 zł jaką uczestniczka pobrała łącznie z tegoż rachunku w (...) S.A. Podlegała więc w całości zaliczeniu do majątku wspólnego stron. Następnie Sąd uznał, że majątek wspólny małżonków stanowiła także suma 5 699,89 zł zgromadzona na rachunku w (...) S.A. nr (...), będąca w posiadaniu B. W. (1). Saldo tego rachunku na dzień 5 listopada 2013 roku wynikało przelania nań kwoty 70 000 zł wynikającej z rozdysponowania kwoty 100 312,15 zł która wpłynęła na rachunek w (...) S.A. po zlikwidowaniu lokaty. Z tejże sumy 70 000 zł, uczestniczka następnie przelała na w/w rachunek w A. Bank kwotę 29 000 zł. Z rachunku tego miały także miejsce wypływy w kwotach po ok. 8 000 zł, następnie zwrócona i 20 000 zł, następnie zwrócona. Reszta środków (z wyłączeniem kwoty o której mowa w pkt I. ppkt 13 sentencji) została przez uczestniczkę spożytkowana na bieżące utrzymanie siebie i rodziny. Sąd uznał przy tym, iż brak jest w historii tegoż rachunku jakichkolwiek śladów, by środki nań wpływające mogły pochodzić także od L. W. (2). B. W. (1) samodzielnie zarządzała tym rachunkiem, a załączona jego historia wskazuje, że dokonywane na nim przesunięcia środków mają związek wyłącznie z majątkiem wspólnym małżonków. Jednocześnie uczestniczka nie była w stanie wyjaśnić co stało się z drugą wypłatą środków na sumę 20 000 zł, która już na ten rachunek nie została zwrócona. W konsekwencji należało przyjąć, że uczestniczka nada dysponuje tą kwotą, ewentualnie że została ona spożytkowana na inne cele niż związane z bieżącym utrzymaniem, więc i tak podlega w całości zwrotowi do majątku wspólnego. Następnie nie było sporu, iż kwota 6,55 zł będąca na rachunku w mBank o nr (...), jest w posiadaniu W. H. (pkt I ppkt. 14). Następnie Sąd uznał, że kwota 44 870 złotych przelana przez W. H. dnia 15 lipca 2013 roku z rachunku w mBank o nr (...) na rachunek w mBank o nr (...) (prowadzony dla wnioskodawcy i jego żony, którego historii nie ujawniono), będąca w posiadaniu W. H. również powinna być w całości zaliczona do majątku wspólnego stron (pkt I. ppkt 15). Sąd uznał bowiem za niewątpliwie, że suma ta stanowiła w chwili przelewu majątek wspólny stron. Zgodnie zaś z treścią 45 k.r. i. o, ciężar dowodu wykazania, że środki pochodzące z majątku wspólnego zostały zużyte na potrzeby rodziny, spoczywa na twierdzącym (art. 6 k.c.) czyli wnioskodawcy. Zdaniem Sądu wnioskodawca miał możliwość spowodowania ujawnienia historii rachunków jego i jego obecnej żony. Konsekwencje zasłaniania się więc w tym zakresie brakiem jej zgody na ich ujawnienie, muszą zatem obciążać wnioskodawcę w ten sposób, że Sąd uznał, iż nie wykazał on, by kwota ta została spożytkowana na zaspokojenie potrzeb jego czy syna stron. W rezultacie Sąd przyjął, iż kwota ta pozostaje nadal w dyspozycji wnioskodawcy, ewentualnie została przez niego spożytkowana na inne cele, co i tak nakazuje jej zwrot do majątku

wspólnego. Sąd miał przy tym na względzie, iż kwota ta została wpłacona na rachunek uczestnika i jego obecnej żony nr (...), którego saldo na dzień 5 listopada 2013 roku jest znane. Sąd nie uznał jednak za zasadne, by owo saldo mogło pomniejszać pobraną przez wnioskodawcę kwotę 44 870 zł, skoro brak jest informacji jakie wpływy i wydatki na to saldo się składały. Pozostając przy żądaniach zgłoszonych do tego rachunku, Sąd nie uznał argumentów uczestniczki jakoby zaliczeniu podlegały wszystkie wypłaty z tego rachunku od 1 października 2012 roku do 15 lipca 2013 roku w wysokości 151 656 zł. Zauważyć bowiem należy, iż na rachunek ten poza wspomnianą kwotą 44 870 zł wpływały bardzo duże kwoty tytułem wynagrodzenia wnioskodawcy (w okresie do marca 2013 roku w wysokości niespełna 20 000 zł miesięcznie). Historia tegoż rachunku nie nakazuje zaś zakładać, że dokonywane wypłaty związane były z czymś innym niż tylko bieżącym utrzymaniem. W historii tej nie figurują żadne więcej istotne wypłaty, zaś nie sposób czynić zarzutu wnioskodawcy, że przy tak dużych dochodach, czynił także niemałe bieżące wydatki. Kolejno w skład majątku wspólnego stron Sąd zaliczył także kwotę 1 238,67 zł znajdującą się na rachunku w mBank o nr (...), będąca w posiadaniu W. H., stanowiącą połowę środków zgromadzonych na tym wspólnym rachunku wnioskodawcy i jego obecnej żony (pkt I. ppkt 16). Wobec braku szczegółowej historii tego rachunku Sąd uznał, że zaliczeniu do majątku wspólnego podlegać będzie połowa tych środków, przyjmując domniemanie o równych udziałach w składnikach we współwłasności (art. 197 k.c.). Analogicznie zaliczeniu podlegała kwota 21 017,68 zł na rachunku w mBank o nr (...), będąca w posiadaniu W. H., stanowiąca połowę środków zgromadzonych na tym wspólnym rachunku wnioskodawcy i jego obecnej żony (pkt I. ppkt 17). W aktach sprawy brak było jakiegokolwiek śladu, by na ten rachunek mogły wpływać środki z majątku wspólnego stron i ewentualnie w jakiej wysokości. Wnioskodawca zeznał przy tym, że w okresie od marca do listopada 2013 roku nie pracował. Brak było dowodów, by podważać wiarygodność tych zeznań. Ponownie należało przyjąć więc domniemanie, iż połowa tych środków została zgromadzona przez wnioskodawcę w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej z uczestniczką (art. 197 k.c.). Sąd uznał także, że zaliczeniu do majątku wspólnego powinna podlegać także suma 18 000 zł uzyskana przez wnioskodawcę ze sprzedaży samochodu C. (...), który to samochód stanowił składnik majątku wspólnego stron. Za powyższym przemawia domniemanie przynależności składników majątkowych nabytych w czasie trwania małżeństwa do majątku wspólnego (art. 31 § 1 k.r.i o.). Wnioskodawca nie zdołał przy tym udowodnić, że środki na zakup tego samochodu mogły pochodzić z pożyczki od jego ojca i że po sprzedaniu pojazdu środki te mu zwrócił. Uczestniczka zanegowała to twierdzenie, a wnioskodawca poza swoimi zeznaniami, nie przedstawił na wykazanie tej tezy żadnych dalszych wniosków dowodowych.

Kwestia równych udziałów stron w majątku wspólnym nie była przedmiotem sporu, toteż w tym względzie orzeczono jak w punkcie II sentencji.

W punktach III i IV Sąd ustalił zakres przedstawionych do rozliczenia sum które pochodziły z majątków osobistych stron, a przeznaczone zostały na spłatę zobowiązań związanych z majątkiem wspólnym. Uczestniczka przeznaczyła na spłatę rat kredytu, fundusz remontowy związany z mieszkaniem przy Al. (...) oraz podatek od nieruchomości kwotę 131 496,92 zł. Połowa tych środków podlegała więc zwrotowi na jej rzecz od wnioskodawcy tj. 65 748,46 zł. Analogicznie uczestniczka zobowiązana była do zwrotu połowy podobnych kosztów poniesionych przez wnioskodawcę, związanych z mieszkaniem przy ul. (...) i działką w B.. Wnioskodawca poniósł z tego tytułu koszt 12 600,77 zł, więc do zwrotu przypadła suma 6 300,38 zł.

Przechodząc do omówienia sposobu podziału majątku wspólnego Sąd przyjął wprawdzie założenie, iż składniki wskazane w pkt I ppkt 4, 9, 11, 12, 13 muszą przypaść uczestniczce, zaś wskazane w pkt I ppkt 5, 8, 14, 15, 16, 17 muszą przypaść wnioskodawcy. Każdy powinien bowiem zatrzymać środki finansowe które są już w jego posiadaniu, bądź które pobrał i się z nich nie rozliczył. Nadto, zdaniem Sądu wnioskodawcy musiała przypaść nieruchomość w B., skoro samowolnie ją zajął i zagospodarował – np. zasypał oczko wodne. Skoro bowiem obecny kształt tej nieruchomości jest wynikiem działań bądź zaniechań wnioskodawcy, skutki tych poczynań powinny przy nim pozostać. Uczestnik ostatecznie wyraził przy tym ewentualną wolę przejęcia tego składnika majątkowego. Jednocześnie niewątpliwym dla Sądu było, iż mieszkanie przy ul. (...), które obciążone jest umową dożywocia na rzecz matki uczestniczki nie może przypaść wnioskodawcy. Ostatecznie uczestniczka wyraziła wolę przejęcia tego składnika majątkowego.

Sumując powyższe pozycje, wnioskodawcy przypadłyby składniki majątkowe o wartości 210 043,45 zł (124 270 zł + 640,55 zł + 6,55 zł + 44 870 zł + 1 238,67 zł + 21 017,68 zł + 18 000 zł), zaś uczestniczce o wartości 357 918,59 zł (290 000 zł + 16 842,09 zł + 25 376,61 zł + 5 699,89 zł + 20 000 zł).

Biorąc pod uwagę, że udziały stron w majątku wspólnym są równe, każdemu winny przypaść składniki majątkowe o wartości 954 785,82 zł (1 909 571,64 zł / 2).

Przyznając wnioskodawcy lokal przy Al. (...) wraz z miejscem w garażu, a uczestniczce lokal przy ul. (...), składniki majątku przeznaczone dla W. H. miałyby wartość 1 136 048,45 zł (210 043,45 zł + 906 005 zł + 20 000 zł). Do spłaty na rzecz uczestniczki pozostawałaby kwota 181 262,63 zł (1 136 048,45 zł – 954 785,82 zł). Rozliczając następnie kwoty wynikające ze spłaconych długów z majątku wspólnego przez każdej ze stron, kwotę tę należałoby powiększyć o 65 748,46 zł oraz pomniejszyć o 6 300,38 zł. Dałoby to końcowy wynik 240 710,71 zł do dopłaty na rzecz uczestniczki.

Gdyby zaś uczestniczce przyznać lokal mieszkalny przy AL. (...) wraz z miejscem parkingowym, a wnioskodawcy lokal przy ul. (...), składniki majątku wspólnego przeznaczone dla B. W. (1) miałyby wartość 1 283 923,59 zł (357 918,59 zł + 906 005 zł + 20 000 zł). Do spłaty na rzecz wnioskodawcy pozostawałaby kwota 329 137,77 zł (1 283 923,59 zł – 954 785,82 zł). Rozliczając następnie kwoty wynikające ze spłaconych długów z majątku wspólnego przez każdej ze stron, kwotę tę należałoby pomniejszyć o 65 748,46 zł oraz powiększyć o 6 300,38 zł. Dałoby to końcowy wynik 269 689,69 zł do dopłaty na rzecz wnioskodawcy.

Jak wynika ze zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, każda ze stron dysponuje możliwościami finansowymi na spłatę tak ustalonych kwot na rzecz drugiej strony. Sytuacja finansowa wnioskodawcy nie była kwestionowana. Uczestniczka zaś wylegitymowała się możliwością uzyskania wsparcia finansowego od córki z kredytu w kwocie 300 000 zł. O sposobie dokonania podziału decydować więc musiały względy słuszności.

Sąd uznał więc ostatecznie, iż właściwym będzie przyznanie lokalu przy Al. (...) wraz z garażem uczestniczce, zaś mieszkania przy ul. (...) wnioskodawcy. Po pierwsze, uczestnik jako swoje stanowisko ewentualnie dopuścił takie przeprowadzenie podziału majątku. Po drugie, to uczestnik dobrowolnie wyprowadził się z lokalu przy Al. (...), zostawiając uczestniczkę dla innej kobiety. Po trzecie, wspólny syn stron nie jest już małoletni i nie pozostaje pod władzą rodzicielską stron. Uczy się i pracuje zawodowo. Jego aktualne miejsce zamieszkania przy ojcu, nie może więc obecnie determinować sposobu podziału majątku wspólnego stron. Syn stron ma przy tym cały czas możliwość zamieszkania z matką w mieszkaniu przy Al. (...). Po trzecie Sąd miał na uwadze także argumenty uczestniczki co do jej obciążeń psychicznych związanych z sytuacją w jakiej postawił ją wnioskodawca. Sąd miał więc na względzie, że uczestniczka po prostu dobrze się czuje w mieszkaniu przy Al. (...), które pomagała współtworzyć. Nadto, w ocenie Sądu, niewłaściwym byłoby nakazać uczestniczce zamieszkiwać w mieszkaniu przy ul. (...), w którym przez kilka lat mieszkał wnioskodawca ze swoją nową żoną.

Stwierdzając więc brak przeciwwskazań natury finansowej dla takiego podziału majątku wspólnego, Sąd przyznał prawo własności mieszkania przy Al. (...) uczestniczce, wraz z miejscem garażowym, zaś wnioskodawcy przyznał prawo do lokalu przy ul. (...), za spłatą w kwocie 269 689,69 zł.

Jednocześnie w punkcie IV. sentencji, zasądzając wskazaną sumę Sąd zastrzegł uczestniczce termin 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia (stosownie do treści art. 212 § 3 k.c.), jaki zdaniem Sądu będzie wystarczający dla uzyskania przez uczestniczkę i jej córkę kredytu w banku. Nadto (także w myśl art. 212 § 3 k.c.) Sąd zastrzegł na rzecz wnioskodawcy odsetki ustawowe za opóźnienie, na wypadek braku terminowego wywiązania się przez uczestniczkę ze zobowiązania.

Oddaleniu podlegały dalej idące wnioski stron w zakresie sposobu podziału składników majątkowych, czy też ustalenia jego składu i zasądzenia dalszych spłat czy zwrotu nakładów, o czym orzeczono w punkcie VII.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie VIII. sentencji, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. pozostawiając strony przy już poniesionych kosztach w zakresie wynagrodzenia zawodowych pełnomocników. Jednocześnie Sąd uznał,

ze strony powinny ponieść po połowie koszty sądowe jakie w tej sprawie wyniknęły, skoro były w równym stopniu zainteresowane w rozstrzygnięciu. W tzw. sprawach działowych, do jakich należą sprawy o podział majątku wspólnego, nie zachodzi sprzeczność interesów, niezależnie od tego jaki dana strona zgłasza wniosek co do sposobu podziału i jakie stanowisko zajmuje w sprawie. W takich postępowaniach strony są również w równym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy w zasadzie są wspólne, gdyż polegają na wyjściu ze stanu wspólności (por. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 16 stycznia 2013 r. sygn. akt II CZ 149/12 – publ. w L. O.). Tym samym, Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy połowę poniesionych przez niego kosztów sądowych (1 000 zł opłaty od wniosku oraz 2 000 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz 200 zł tytułem opłaty od zażalenia).

Wobec jedynie ubocznego charakteru uczestniczenia przez L. W. (2) w niniejszym postępowaniu Sąd nie obciążył jej żadnymi kosztami.

Kolejno, w punkcie IX. sentencji, na tej samej zasadzie Sąd rozliczył wydatki poniesione tymczasowo z sum Skarbu Państwa, obciążając strony po połowie (art. 83 ust 2 w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c.). Wydatki te składały się na sumę 3 490,91 zł (3 131,33 zł tytułem wynagrodzenia biegłego ponad zaliczkę w kwocie 2 000 zł, 314,58 zł tytułem wynagrodzenia biegłego za ustną opinię uzupełniającą i 25 zł tytułem zwrotu osobie trzeciej kosztów związanych z nadesłaniem dokumentów), a zatem od wnioskodawcy i uczestniczki B. W. (1) nakazano pobrać po 1 745,55 zł.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Z/ (...)